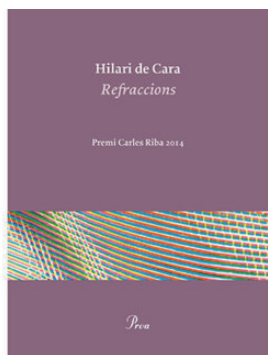

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Refraccions

Dilluns dia 22 d'octubre
a 2/4 de 7 de la tarda

Refraccions

Dilluns dia 22 d'octubre
a 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

Hilari de Cara i Casaleiz (Melilla 9-7-45), és poeta, professor de literatura i gestor cultural. Doctor de Filologia Catalana, en l'actualitat exerceix de professor de literatura a l'Institut d'Ensenyament Secundari Mossèn Alcover de Manacor. A destacar, la tesi doctoral sobre l'obra de l'escriptor Quim Monzó, col·labora en revistes i publicacions periòdiques: *Revista de Badalona*, *Diari de Mallorca*, *Diari de Balears*, *El carrer dels Arbres*, *Manacor* i *7 Setmanari* (Manacor) sovint utilitzant pseudònims com: Hilari Bogbinder, Capità Spolding, Fred Astaire o Fred. Des del seu debut el 1969 té publicats més de deu llibres de poesia i narrativa. És director de la col·lecció *Varoic* de narrativa de Documenta Balear. El primer recull de poemes el va escriure en castellà *Libro Uno* (1969), i feu un salt fins arribar a l'any 1985 amb *L'espai del senglar. Manacor:Tià de Sa Real, Quaderns d'es Llombards, Bolero, Poemes (1985-1991), Absalom* (2006) i amb aquest recull va obtenir el Premi Cavall verd-Josep Maria Llompart de poesia (2007), *Postals de cendres* (2008) va obtenir el Pollença de poesia 2007 i, pel mateix treball l'any 2009 va obtenir el Premi Crítica Serra d'Or de poesia, el mateix any que publicà una obra narrativa, *Un llac en flames*. Barcelona: Quaderns Crema i, l'any següent, el 2011 *Cada família, un porc*. Palma: Lleonard Muntaner, treball amb el que guanyà el Premi Pare Colom de narrativa mediterrània el mateix any, *Via Bàltica* València: Denes (2012) any que guanyà el Premi Vidal i Tomàs de poesia (2012) *Santanyí*, (2012), *Refraccions*. Proa (2015), amb el que va obtenir el Premi Carles Riba (2014), poemari amb el que encetem el Club de poesia 2018-2019. Com es pot observar tots els premis els ha rebut en la última dècada. Per ell la definició de poesia es parlar de la nostra existència, l'amor, la passió, l'expressió d'un mateix i de la pròpia subjectivitat tot i que altres defensin el contrari. De Cara, ha estimat, estima i enyora i no se n'amaga < i ara amb el sol alt i clar / amb aquesta bonança / ¿què els hi dic als meus braços / als meus llavis / què li dic al meu llit buit? > no només és l'amor cap a l'amant (present o passat) el que es refracta en els seus versos sinó també nombroses reflexions entorn d'ela deïtat o l'existencialisme més genuí que defuig de manuals i convencions. Llegint *Refraccions*, un té la sensació de trobar-se davant l'ésser mític que se supera mitjançant la paraula. Com el mateix autor ens diu "els meus llibres neixen arrelats a les circumstàncies, les meves i les del món en què visc". Hilari de Cara ahir reivindicava recuperar allò que hem oblidat: "Hauríem de deixar que les coses oblidades de tan vistes, personatges, emocions, paisatges, soterrades en un oceà d'indiferència, es manifestin i visquin de forma rotunda". Amb el seu últim treball, *Quaderns del Port*, enguany, li han concedit la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona 2018.

Hilari de Cara i Casaleiz (Melilla 9-7-45), és poeta, professor de literatura i gestor cultural. Doctor de Filologia Catalana, en l'actualitat exerceix de professor de literatura a l'Institut d'Ensenyament Secundari Mossèn Alcover de Manacor. A destacar, la tesi doctoral sobre l'obra de l'escriptor Quim Monzó, col·labora en revistes i publicacions periòdiques: *Revista de Badalona*, *Diari de Mallorca*, *Diari de Balears*, *El carrer dels Arbres*, *Manacor* i *7 Setmanari* (Manacor) sovint utilitzant pseudònims com: Hilari Bogbinder, Capità Spolding, Fred Astaire o Fred. Des del seu debut el 1969 té publicats més de deu llibres de poesia i narrativa. És director de la col·lecció *Varoic* de narrativa de Documenta Balear. El primer recull de poemes el va escriure en castellà *Libro Uno* (1969), i feu un salt fins arribar a l'any 1985 amb *L'espai del senglar. Manacor:Tià de Sa Real, Quaderns d'es Llombards, Bolero, Poemes (1985-1991), Absalom* (2006) i amb aquest recull va obtenir el Premi Cavall verd-Josep Maria Llompart de poesia (2007), *Postals de cendres* (2008) va obtenir el Pollença de poesia 2007 i, pel mateix treball l'any 2009 va obtenir el Premi Crítica Serra d'Or de poesia, el mateix any que publicà una obra narrativa, *Un llac en flames*. Barcelona: Quaderns Crema i, l'any següent, el 2011 *Cada família, un porc*. Palma: Lleonard Muntaner, treball amb el que guanyà el Premi Pare Colom de narrativa mediterrània el mateix any, *Via Bàltica* València: Denes (2012) any que guanyà el Premi Vidal i Tomàs de poesia (2012) *Santanyí*, (2012), *Refraccions*. Proa (2015), amb el que va obtenir el Premi Carles Riba (2014), poemari amb el que encetem el Club de poesia 2018-2019. Com es pot observar tots els premis els ha rebut en la última dècada. Per ell la definició de poesia es parlar de la nostra existència, l'amor, la passió, l'expressió d'un mateix i de la pròpia subjectivitat tot i que altres defensin el contrari. De Cara, ha estimat, estima i enyora i no se n'amaga < i ara amb el sol alt i clar / amb aquesta bonança / ¿què els hi dic als meus braços / als meus llavis / què li dic al meu llit buit? > no només és l'amor cap a l'amant (present o passat) el que es refracta en els seus versos sinó també nombroses reflexions entorn d'ela deïtat o l'existencialisme més genuí que defuig de manuals i convencions. Llegint *Refraccions*, un té la sensació de trobar-se davant l'ésser mític que se supera mitjançant la paraula. Com el mateix autor ens diu "els meus llibres neixen arrelats a les circumstàncies, les meves i les del món en què visc". Hilari de Cara ahir reivindicava recuperar allò que hem oblidat: "Hauríem de deixar que les coses oblidades de tan vistes, personatges, emocions, paisatges, soterrades en un oceà d'indiferència, es manifestin i visquin de forma rotunda". Amb el seu últim treball, *Quaderns del Port*, enguany, li han concedit la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona 2018.